

Stingras un nelokāmas

Silvija H. Alreda

pirmā padomniece Palīdzības biedrības vispārējā prezidijā

Ja mēs esam uzticīgas un izturam līdz galam, mēs saņemsim visas Debesu Tēva svētības, pat mūžīgo dzīvi un paaugstināšanu.

Es esmu pateicīga piedalīties šajā uzticīgo sieviešu sanāksmē visā pasaulē. Es esmu tikusies ar tūkstošiem no jums dažādās valstīs. Jūsu uzticīgums un ziedošanās ir mani stiprinājusi. Jūsu evaņģēlija labestība un saistību ievērošanas piemērs ir mani iedvesmojis. Jūsu klusie nesavtīgās kalpošanas darbi un jūsu liecības, un pārliecības vārdi ir darījuši mani pazemīgu.

Es katrai no jums šovakar uzdošu tos pašus jautājumus, ko esmu uzdevusi daudzām no jums mūsu sarunās.

1. Kas tev palīdz būt stingrai un nelokāmai, sastopoties ar izaicinājumiem, kas pārbauda tavu ticību?
2. Kas tevi atbalsta pārbaudījumos un dzīves likstās?
3. Kas tev palīdz izturēt un kļūt par patiesu Jēzus Kristus mācekli?

Dažas no atbildēm, ko jūs esat sniegušas, ir šādas:

1. Zināšanas, ka Debesu Tēvs mīl mani un rūpējas par mani.
2. Ticība, ka caur Jēzus Kristus Izpiršanas upuri visas svētības, kas apsolītas uzticīgajiem, tiks piepildītas.
3. Zināšanas par pestīšanas ieceri.

Mans vēstījums šodien papildinās šos apgalvojumus, kas nākuši no jūsu sirds.

Romiešiem 8:16 teikts: „Šis pats Gars apliecina mūsu garam, ka esam Dieva bērni.” Pirmā reize, kad es atceros šo pārliecinošo sajūtu, ka Debesu Tēvs mani pazīst, mīl mani un rūpējas par mani, bija, kad es iegāju kristīšanās ūdeņos piecpadsmit gadu vecumā. Pirms tam es zināju, ka Dievs ir un ka Jēzus Kristus ir pasaules Glābējs. Es ticēju Viņiem un mīlēju Viņus, taču es nekad nebiju sajutusi Viņu mīlestību un rūpes par mani — personiski — līdz tai dienai, kad es priecājos par savu iespēju noslēgt kristīšanās derības.

Es aptvēru, cik gan tas bija liels brīnums, ka mani atrada un mācīja misionāri, īpaši tāpēc, ka bija tikai neliels misionāru skaits divu miljonu cilvēku vidū! Es zināju, ka Debesu

Tēvs pazina mani un mīlēja mani tik īpašā veidā, ka Viņš vadīja misionārus uz manām mājām.

Es tagad zinu, ka Dievs ir mīlestības Dievs. Tā ir patiesība, jo mēs esam Viņa bērni un Viņš vēlas, lai mums visiem būtu prieks un mūžīga laime. Viņa darbs un godība ir, lai mums varētu būt nemirstība un mūžīgā dzīve.¹ Tādēļ Viņš ir mums nodrošinājis mūžīgo laimes ieceri. Mūsu mērķis dzīvē ir iegūt mūžīgo dzīvi un paaugstināšanu sev un palīdzēt citiem iegūt to pašu. Viņš radīja šo Zemi, lai mēs iegūtu fizisku ķermeni un tiktu pārbaudīti savā ticībā. Viņš mums deva vērtīgo rīcības brīvības dāvanu, ar ko mēs varam izvēlēties ceļu, kas ved uz mūžīgu laimi. Debesu Tēva pestīšanas iecere ir jums un man. Tā ir visiem Viņa bērniem.

„Un Dievs radīja cilvēku pēc Sava tēla, pēc Dieva tēla Viņš to radīja, vīrieti un sievieti Viņš radīja.

Un Dievs tos svētīja un sacīja uz tiem: „Augļojieties un vairojieties! Piepildiet zemi.”²

„Un Viņš deva tiem pavēles, lai tie pielūgtu To Kungu, savu Dievu ... Un Ādams bija paklausīgs Tā Kunga pavēlēm.”³ Ādams un Ieva dzemdēja bērnus, un iecere turpināja īstenoties.

Es zinu, ka katrai no mums kā Dieva meitai ir svarīga un būtiska loma. Viņš ir piešķīris Savām meitām dievišķas īpašības ar mērķi virzīt uz priekšu Viņa darbu. Dievs ir uzticējies sievietēm bērnu dzemdēšanas un audzināšanas svēto darbu. Neviens cits darbs nav nozīmīgāks. Tas ir svēts aicinājums. Cēlākais sievietes pienākums ir mūžīgās ģimenes veidošanas svētais darbs, ideālā gadījumā kopā ar savu vīru.

Es apzinos, ka dažas no mūsu māsām vēl nav saņēmušas laulības vai bērnu svētības. Es jums apliecinu, ka noteiktā laikā jūs saņemsit visas svētības, kas apsolītas uzticīgajiem. Jums ir „jāvīrās uz priekšu ar nelokāmību Kristū, esot ar pilnīgu cerības spožumu ... un [jāpastāv] līdz galam, ... [lai jums būtu] mūžīgā dzīve.”⁴ Mūžības perspektīvā trūkstošās svētības „būs, bet tikai mazu brītiņu.”⁵

Turklāt jums nav jābūt laulātām, lai turētu bausļus un stiprinātu ģimenes, draugus un kaimiņus. Jūsu dāvanas, talanti, prasmes, iemaņas un garīgais spēks ir ļoti nepieciešams Valstības celšanā. Tas Kungs ļauj uz jūsu labprātību šo būtisko pienākumu veikšanā.

Tas Kungs saka: „Es tevi neaizmirsīšu. Redzi, abu Savu roku plaukstās Es tevi esmu iezīmējis; tavi mūri ir vienmēr Manā priekšā.”⁶

Tas Kungs mīl jūs. Viņš zina jūsu cerības un jūsu vilšanās. Viņš jūs neaizmirsīs, jo jūsu sāpes un jūsu ciešanas ir vienmēr Viņa priekšā.

Lielākā Dieva mīlestības izpausme pret mums bija Viņa labprātīgā vēlēšanās būt Savu mīļoto Dēlu, Jēzu Kristu, lai izpirktu mūsu grēkus, lai būtu par mūsu Glābēju un Pestītāju.

Jāņa 3:16 mēs lasām: „Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību.”

Glābējs saka: „Kā Tēvs Mani ir mīlējis, tā Es jūs esmu mīlējis.”⁷

Jēzus Kristus labprātīgā vēlēšanās būt par upura jēru bija Viņa mīlestības izpausme pret Tēvu un Viņa bezgalīgās mīlestības izpausme pret katru no mums.

Jesaja apraksta Glābēja ciešanas: „Viņš nesa mūsu sērgas un ciešanas ... Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ un mūsu grēku dēļ satriekts ... ar viņa brūcēm mēs esam dziedināti.”⁸

Tas Kungs pats paziņoja: „Es, Dievs, esmu izcietis tās par visiem, lai viņi varētu neciest, ja tie nožēlos grēkus.”⁹

Viņš sarāva nāves saites un padarīja par iespējamu visai cilvēcei tikt augšāmceltai. Viņš deva mums nemirstības dāvanu.

Jēzus Kristus uzņēmās uz Sevis mūsu grēkus, cieta un nomira, lai apmierinātu taisnības prasības, lai mēs varētu neciest, ja mēs nožēlojam grēkus.

Mēs parādām, ka pieņemam Jēzu Kristu kā savu Glābēju, kad ticam Viņam, nožēlojam savus grēkus un saņemam glābšanas priekšrakstus, kas nepieciešami, lai ieietu Dieva klātbūtnē. Šie glābšanas priekšraksti ir noslēgto derību simboli. Paklausības derības Viņa likumiem un baušļiem saista mūs pie Dieva un stiprina mūsu ticību. Mūsu ticība un nelokāmība Kristū sniedz mums drosmi un pārliecību, kas mums nepieciešama, lai sastaptos ar dzīves izaicinājumiem, kas ir mūsu mirstīgās pieredzes daļa.

Neilgi pēc tam, kad mans vīrs tika aicināts prezidēt Paragvajā Asunsjonas misijā 1992. gadā, mēs apmeklējām draudzes konferenci kādā izolētā kopienā Paragvajā zemienē.¹⁰ Mēs stundām ilgi braucām pa bruģētu ceļu un tad vēl daudzas stundas pa zemes ceļu. Ilgā ceļojuma briesmas un neērtības drīz vien tika aizmirstas, kad mūs sagaidīja laimīgie un sirsnīgie Mistolaras Baznīcas locekļi.

Hulio Jegros bija draudzes prezidents, un viņš ar savu sievu Margaritu bija viena no dažām ģimenēm, kura ir saistīta templī. Es palūdzu viņiem dalīties savā pieredzē par viņu braucienu uz templi.

Tajā laikā tuvākais templis bija Buenosairesas templis Argentīnā. Ceļojums no Mistolaras prasīja divdesmit septiņas stundas vienā virzienā, lai nokļūtu līdz templim, un viņi bija devušies ar saviem diviem mazajiem bērniem. Tas bija ļoti aukstas ziemas vidū, taču ar lielu upurēšanos viņi nokļuva līdz templim un tika saistīti kopā kā mūžīga ģimene. Atpakaļceļā abi bērniņi smagi saslima un nomira. Viņi apglabāja savus bērnus pa ceļam un atgriezās mājās ar tukšām rokām. Viņi jutās bēdīgi un vientuļi, taču brīnumainā kārtā sajuta mierinājumu. Par šo pieredzi viņi teica: „Mūsu bērni tika mums piesaistīti Tā Kunga namā. Mēs zinām, ka mēs viņus atgūsim un viņi būs kopā ar mums mūžībā. Šis zināšanas ir mums sniegušas mieru un mierinājumu. Mums jāpaliek cienīgiem un uzticīgiem derībām, ko mēs noslēdzām templī, un tad mēs tiksim ar viņiem atkal apvienoti.”

Kā lai mēs palielinām savu ticību un cerību, lai būtu līdzīgi šiem uzticīgajiem Baznīcas locekļiem no Paragvajās?

Kā lai mēs stiprinām savu ticību šiem apgalvojumiem, ko es atkal un atkal esmu dzirdējusi no tik daudzām no jums, ka jūs ticat Dieva mīlestībai pret jums, ka jūs paļaujaties, ka jūs saņemsit Viņa svētības un ka jūs izprotat pestīšanas ieceri, pateicoties Glābējam Jēzum Kristum, un jūsu svarīgo lomu Viņa iecerē?

Es ieteikšu četras lietas, kas ir palīdzējušas man: lūgšana, Rakstu studēšana, paklausība un kalpošana.

Lūgšana

Lūgšana ir saziņas process ar Debesu Tēvu. Kad mēs lūdzam, mēs apliecinām savu ticību Viņam un Viņa spēkam mūs svētīt.

Almas 37:37 mēs lasām: „Apspriedies ar To Kungu visā, ko tu dari, un Viņš tevi virzīs uz labo; jā, kad tu apgulies naktī, apgulies Tai Kungā, lai Viņš sargātu tevi, kad tu gulī; un, kad tu celies no rīta, lai tava sirds ir pilna ar pateicību Dievam; un, ja tu tā darīsi, tu tiksī paaugstināts pēdējā dienā.”

Rakstu studēšana

Zināšanas un izpratne par Debesu Tēva ieceri palīdz mums zināt, kas mēs esam un par ko mums vajadzētu kļūt.

Tas Kungs pavēlēja: „Pētījat rakstus, jo jums šķiet, ka tajos jums ir mūžīgā dzīvība, un tie ir, kas dod liecību par Mani!”¹¹

Katrai sievietei ir nepieciešams studēt Rakstus. Labāk iepazīstot Rakstu patiesības, mēs labāk spēsim tās pielietot savā dzīvē un mums būs vairāk spēka īstenot Dieva mērķus. Ikdienas personīgā lūgšana un Rakstu studēšana aicina arī Svēto Garu un tā spēku mūsu dzīvē.

Paklausība

Tas Kungs saka: „Ja jūs mīlat Mani, turiet Manas pavēles.”¹² Mūsu uzticīgā paklausība mums palīdzēs izkopt dievbijības īpašības un izmainīt mūsu sirdis.

Mācībā un Derībās mums ir dots padoms: „Paliec pie derībām, kuras tu esi noslēgusi. ... Turi Manas pavēles nepārtraukti, un taisnības kroni tu saņemsī.”¹³

Mūsu apņemšanās dzīvot pēc evaņģēlija stiprina mūsu ticību un cerību Jēzum Kristum.

Kalpošana

Mums ir ļoti daudz iespēju kalpot Viņam. Katrai māsai tiek lūgts uzmeklēt un palīdzēt nabadzīgajiem un trūcīgajiem mūsu un apkārtējo cilvēku starpā. „Nabadzīgie un trūcīgie” sevī ietver tos, kuriem ir gan garīgās, gan emocionālās vajadzības. Katrai arī ir dots

uzdevums „glābt savus mirušos”, ko var paveikt, strādājot pie ģimenes vēstures un veicot tempļa darbu. Mums ir pavēlēts dalīties evaņģēlijā ar citiem, un pastāv daudz veidu, kā piedalīties misionāru darbā. Tie visi ir veidi, kādos mēs varam kalpot Tam Kungam. Mūsu Debesu Tēvs sagaida, lai tās, kuras ir stipras, stiprinātu vājās, un jūsu pašu ticība tiks stiprināta, kad jūs stiprināsiet Viņa bērnus un rūpēsieties par tiem.

Es zinu, ka Debesu Tēvs mīl katru no Viņa bērniem pilnīgi, individuāli un pastāvīgi. Es zinu, ka mums kā sievietēm ir būtiska loma pestīšanas iecerē. Viss, ko Viņš prasa no mums, ir mūs labākie centieni, un katra no mums ir nepieciešama Valstības uzcelšanā. Izpiršana ir patiesa. Jēzus Kristus ir mūsu Glābējs un Pestītājs. Es liecinu, ka, ja mēs esam uzticīgas un izturam līdz galam, mēs saņemsim visas Debesu Tēva svētības, pat mūžīgo dzīvi un paaugstināšanu. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Skat. Mozus gr. 1:39.
2. 1. Mozus 1:27–28.
3. Mozus gr. 5:5.
4. 2. Nefija 31:20.
5. M&D 121:7.
6. Jesajas 49:15–16.
7. Jāņa 15:9.
8. Jesajas 53:4–5.
9. M&D 19:16.
10. Samērā neauglīga, mazapdzīvota vieta Paragvajās rietumos.
11. Jāņa 5:39.
12. Jāņa 14:15.
13. M&D 25:13, 15.